

КОМУНІКАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Основною метою використання комунікативних технологій у державному управлінні є підвищення ефективності механізмів державного управління на основі створення загальної інформаційно-технологічної інфраструктури, що включає державні інформаційні системи і ресурси, а також засоби, які забезпечують їх функціонування, взаємодію між собою, населенням і організаціями в рамках надання державних послуг. У зв'язку з цим державна політика у сфері використання сучасних комунікативних технологій покликана забезпечити координацію діяльності органів державної влади по створенню державних інформаційних систем і підвищенню ефективності бюджетних витрат у цій сфері. Визначення пріоритетів у використанні комунікативних технологій у діяльності органів державної влади повинне здійснюватися на основі оцінки можливості отримання значущого соціально-економічного результату й обсягу відповідних ресурсів. Таким чином, пріоритети у використанні комунікативних технологій у сфері державного управління сучасного суспільства є актуальними завданнями соціально-економічного розвитку країни.

Методи та засоби збору, відновлення, поширення та зберігання інформації в управлінні нерозривно пов'язані з розвитком комунікативних технологій. Технології забезпечують та підтримують інформаційні процеси, тобто процеси пошуку, збору, передачі, збереження, накопичення, тиражування інформації та процедури доступу до неї.

Поява у кінці 1950-х років ЕОМ і стрімке вдосконалення їх експлуатаційних можливостей створила реальні передумови для автоматизації управлінської праці, формування ринку комунікативних продуктів і послуг. Розвиток ІТ відбувався паралельно з появою нових видів технічних засобів обробки і передачі інформації, вдосконаленням організаційних форм використання комп'ютерів, насиченням інфраструктури новими засобами зв'язку.

В умовах ринкових відносин зростаючий попит на інформацію та інформаційні послуги привів до того, що технологія обробки інформації стала орієнтуватися на застосування найширшого спектру технічних засобів і передусім комп'ютерів та засобів комунікації. На їх основі створювалися комп'ютерні системи та мережі різних конфігурацій з метою не лише накопичення, зберігання, переробки інформації, але і максимального наближення термінальних пристроїв до робочого місця фахівця або керівника, що приймає рішення. Це стало досягненням багаторічного розвитку комунікативних технологій.

В умовах інтенсивного інформаційного обміну на

внутрішньодержавному й міжнародному рівнях саме інформаційне середовище держави, в якому відбуваються і розвиваються суспільні відносини, стає одним із найважливіших чинників конкурентоспроможності для будь-якої країни світу. За визначенням фахівців у сфері інформатизації, інформаційна сфера — це сукупність інформаційних даних, інформаційної інфраструктури, суб'єктів, які здійснюють збір, формування, розповсюдження та використання інформації [1, с.121].

Будь-яка система організаційного управління, у тому числі й державного, не може працювати без інформації про стан керованого об'єкта і зовнішнього середовища, без передачі інформації про прийняті управлінські рішення. Визначення оптимальних об'ємів інформації, що надходить від різних органів управління, оптимального розподілу потоків інформації в часі і просторі є необхідною умовою ефективного функціонування інформаційних систем організаційного управління.

Створення та функціонування інформаційних систем тісно пов'язані з розвитком інформаційних (комунікативних) технологій — головної складової частини інформаційної системи [2, с.303]. У найбільш загальному випадку під поняттям технологія [technology] (від грец. *texvn* (техно...) — майстерність, мистецтво, уміння і *χοηο* (...логія) — передавати) розуміють сукупність взаємозв'язаних способів обробки матеріалів, виготовлення виробів і процесів, що супроводжують певні роботи. Власне, сам процес представляє певну сукупність дій, що спрямовані на досягнення поставленої мети. Він повинен визначатися вибраною стратегією і реалізовуватися за допомогою сукупності різних засобів і методів.

Відповідно до визначення поняття «технологія», комунікаційна технологія — це процес, що використовує сукупність засобів і методів збирання, обробки і передачі даних (первинної інформації) для одержання інформації нової якості про стан об'єкта, процесу або явища (інформаційного продукту) [3, с.27]. Мета інформаційної технології — виробництво інформації для її аналізу та прийняття на його основі виваженого управлінського рішення.

Бібліографія

1. Информационная безопасность систем организационного управления. Теоретические основы: в 2 т. / Н.А. Кузнецов, В.В. Кульба, Е.А. Микрин и др. [отв. ред. Н.А. Кузнецов, В.В. Кульба]. — М.: Наука, 2006. — Т. 1. — 495 с.
2. Информатика: Учебник. — 3-е перераб. изд. / под ред. проф. Н.В. Марковой. — М.: Финансы и статистика, 2001. — 768 с.
3. Богуш В.М. Інформаційна безпека держави / В.М. Богуш, О.К. Юдін. — К.: МК-Прес, 2005.—432 с